

Vážime si vaše súkromie

Súbory cookies sú potrebné pre správne fungovanie webu, ako aj pre účely analýzy prevádzky a návštevnosti. Cookies nám neposkytujú prístup k Vášmu počítaču alebo akýmkoľvek informáciám o Vás. Webovým stránkam umožňujú zapamätať si informácie o Vašej návšteve, napríklad na ukladanie predvolieb bezpečného vyhľadávania, na zjednodušenie registrácie do nových služieb a na ochranu osobných údajov. Výberom „Prijať všetko“ udeľujete súhlas so spracovaním cookies pre uvedené účely. Kliknutím na „Odmietnuť všetko“ môžete používanie voliteľných cookies blokovať. [Podrobnosti o používaní súborov cookies.](#)

[Akceptovať](#) [Odmietnuť všetko](#)

Ministerstvo práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky

[Úvod](#) > [Úvodná stránka](#) > [Informácie pre médiá](#) > [Aktuality](#) > [Deti sa podieľajú na veciach verejných](#)

05.01.2024

Deti sa podieľajú na veciach verejných

Národné koordinačné stredisko pre riešenie problematiky násilia na deťoch ako samostatná organizačná súčasť Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny SR (ďalej len NKS) aj v roku 2023 zapojilo deti do tvorby strategického materiálu, ktorý sa ich týka. Celý rok sa niesol v myšlienke, že ak chce robiť niečo pre deti, musí to robiť s nimi. Zaujímali sme sa prevažne o názor detí na otázky ohľadom duševného zdravia, diskriminácie a nahlasovania či vyhľadania pomoci. Práve tieto témy budú patriť v roku 2024 medzi priority NKS.

Participácia detí sa konala v mesiacoch október a november na štyroch miestach na Slovensku: Vranov nad Topľou, Michalovce, Banská Bystrica a Senica. Celkovo sa zapojilo 114 detí a 49 dospelých.

Participácia detí prebehla formou moderovanej diskusie, na ktorej sa zúčastnili deti zo základných a stredných škôl a dospelí. Záujem o diskusiu s deťmi bol veľký a týchto diskusií sa zúčastnili priamo v regiónoch učiteľia a učiteľky, zástupcovia polície, mestskej polície, prokuratúry, lekári, ale aj starostovia obcí, či zástupcovia mimovládnych organizácií. Účastníci sa na začiatok oboznámili s Dohovorom o právach dieťaťa, kde mali možnosť vyjadriť svoj názor na dodržiavanie práv detí na Slovensku, čím nám dovoľujú vidieť svet ich vlastnými očami.

Zaujímalo nás ako vidia najmä tri témy, ktoré v tomto roku budeme mať medzi prioritami - duševné zdravie, diskriminácia a nahlasovanie či vyhľadanie pomoci. Deti a dospelí spolu diskutovali na otázky ako napríklad :

- Čo pre teba znamená duševné zdravie? Čo by si potreboval/a, aby tvoje duševné zdravie bolo lepšie, aby si sa cítil lepšie?
- Vieš čo je to diskriminácia? Myslíš si, že existuje diskriminácia detí na Slovensku? Ak áno, na základe čoho sú deti na Slovensku diskriminované? Na akých miestach najviac? Čo by si s tým navrhoval/a spraviť? Čo by sme s tým mali spraviť my dospelí a čo by si mohol/mohla spraviť aj ty?
- Komu by si sa zdôveril, ak by sa tebe alebo tvojmu kamošovi/kamoške niečo stalo? Akým spôsobom by si vyhľadal/a pomoc? Ak by sa stalo niečo vážnejšie, išiel/išla by si na políciu? Vieš ako sa to robí? Išiel/išla by si sama? Navrhni ako by to malo vyzeráť, keď prídeš na políciu/úrad oznámiť čo sa stalo, aby si sa cítil/a dobre a nebál/a sa zdôveriť.

Pri téme duševného zdravia deti často opakovali potrebu blízkej osoby. Tiež by uvítali psychológa na každej škole, dostupnejšiu psychologickú pomoc a aby sa deti neodsudzovali za to, že takúto psychologickú pomoc vyhľadajú. Duševné zdravie charakterizovali ako pocit byť v pohode, keď necítia tlak na svoju osobu zo strany dospelých a majú sa s kým porozprávať. Chýbala im pozornosť od dospelých, vypočutie, pochopenie, prijatie, ale aj láska a starostlivosť, či aj pochvala za snahu. Uviedli aj konkrétne návrhy, čo by sa dalo zlepšiť, ako napríklad vytvorenie relaxačnej miestnosti v škole či poskytnutie farieb na vymaľovanie spoločných priestorov podľa návrhov študentov.

Diskrimináciu vnímajú veľmi citlivo a vedia ju pomenovať a rozlíšiť, hovorili o nej ako nenávisť k inakosti a tiež to, že nenávisťné prejavy vidia najmä zo strany starších, ktorým musia pripomínať ako byť tolerantnejšími. Uprámili pozornosť na konkrétne problémy, ktoré zažívajú v dennodennom živote, ako je absencia bezbariérového prístupu v školách, či škatulkovanie študentov na základe známk.

K tretej téme nahlasovania odpovedali, že je pre nich ťažké nájsť osobu, ktorej by sa mohli zdôveriť. Najčastejšie sú týmito osobami rovesníci, obľúbený pedagóg a menej často aj rodič. Keď mali navrhnúť, ako by to malo vyzeráť na polícii či úrade, úplnou prioritou bolo, aby poznali človeka, s ktorým sa majú rozprávať o citlivých veciach, teda, aby sa im úradník, či policajt predstavili a povedali, čo sa bude diať. Deti kládli dôraz na príjemné prostredie, ochotný a nápomocný personál a prítomnosť blízkej osoby počas celého procesu. Uvítali by na polícii, či úradoch rastliny, terapeutické zvieratá, čo im pomôže sa upokojiť a modernejšie vybavenie. Čo sa týka procesu, chceli by mu viac rozumieť a mať prístup k informáciám ako bude všetko prebiehať a čo ich čaká, tiež by chceli minimalizovať počet osôb s ktorými to musia riešiť a mať možnosť výberu policajta, či úradníka, s ktorým sa budú rozprávať.

Minulý rok boli všetky návrhy, nápady a myšlienky detí zapracované do stratégie Detstvo bez násilia pre všetky deti. Rovnako ich návrhy a myšlienky implementujeme do rozpracovania úloh týkajúcich sa duševného zdravia, diskriminácie a nahlasovania násilia.

Dôležitou súčasťou zapájania sa detí do verejného života sú ich návrhy, názory a postrehy. Často nás práve tieto názory vyrušia z vlastného pohodlia a pocitu, že nám postačia dobré zákony, smernice a nariadenia. Veríme, že ak chceme robiť niečo pre deti, musíme to robiť s nimi. Deti vedia byť našimi partnermi v rozhovoroch, ale tiež sa vieme od nich veľa naučiť. Za každou tabuľkou so štatistickými zisteniami, za každým paragrafom a v každej jednej vete koncepcie alebo stratégie je osud jedného dieťaťa.